

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

UN CRIT D'ALERTA.

Cada poble te las sevas plagas ó 'ls seus vicis y 'l nostre, per desgracia, no li manca algún dels pitjors.

Nostra Vila prou espetega per anar seguint lo progrés del sigle, be procuran sas municipis en empedrar carrers, construhir jardins y paseitgs, y demanan nostres vilatáns carrils y carreteras, surtiments d' aygua y de gas; pero, ab tot aixó, sols se preté adornar y pintar la gabia, sens pensar ni recordarse dels aucells.

En efecte: ¿Qué 'n farem que tinguém una Vila aciutanada, neta y bonica com un mirall, plena de comoditats y platxeris, si 's deixa enderrera lo cultiu moral que fa semblar á alguns de sas habitants com si fossin novellament portats del centre de l' Africa? Qualsevol que tinga dos dits de front y pensi un poch, quan se-gueixi nostras arreballs, molts altres carrers, y encara la mateixa plassa, se farà creus de cert atrás y casi salvatjisme, cayentli la cara de vergonya si es compatrici, y si un foraster li 'n donará un trist concepte de nostra Vila y se 'n anirá donantnos una mirada de compassió, y sumament convensut de que si be eu aquest poble deu haberhi Batlle, no hi deu haber cap mestre ni costura.

En veritat afligeix lo cor del bon olotí véurer tot lo día per nostres carrers y plassas, no collas, sino verdaders regiments de quitxalla, los quals viuhén á son gust, sens pares que 'ls governin, ni professors que 'ls ensenyin. Se veu un verdader aixam de nens y nenas que están perdent un temps preciós, que envers d' iniciarse en las abesarolas y las quatre reglas, s' inician en la escola de tots los vicis, que en vers de il-lustrar sa pura inteligencia en las nocions de la primera ensenyansa, embrotejan son esperit en los principis del joch y de la blasfemia, comensan á desconèixer la autoritat paternal pera afiliarse á la autoritat del cursari, del mes valent dels capatassos del joch.

Aquest descuyt en la gent infantona donará á la curta ó á la